

Til justitsministeren (9/8 96) af:

Gitte Seeberg (KF):

»Såfremt Slots- og Ejendomsstyrelsens planer om at påbegynde vagtvirksomhed i konkurrence med private bliver en realitet, vil ministeren da gøre brug af bemyndigelsesbestemmelsen i lov om vagtvirksomhed, § 1, stk. 2, således at samme regler gælder for offentlig og privat virksomhed?«

Supplerende svar (28/11 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet kan oplyse, at det af § 1, stk. 2, i lov om vagtvirksomhed bl.a. fremgår, at vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed, kun er omfattet af reglerne om vagtvirksomhed, i det omfang dette bestemmes af justitsministeren.

Til brug for besvarelsen af det stillede spørgsmål har Justitsministeriet indhentet udtalelser fra Rigspolitichefen og Boligministeriet.

Rigspolitichefen har bl.a. oplyst, at rigspolitiet under hensyn til, at Slots- og Ejendomsstyrelsen ikke er omfattet af vagtvirksomhedsloven, ikke er i besiddelse af nærmere oplysninger om styrelsens eventuelle virksomhed på det omhandlede område.

Rigspolitichefen har endvidere anført, at det overordnede mål med loven er mulighederne for gennem en godkendelse at kunne stille særlige krav til udøvernes økonomi og vandel for derved at sikre, at arbejdet udføres på betryggende vis.

Boligministeriet har oplyst, at arbejdet i Slots- og Ejendomsstyrelsens vagtafdeling i dag reelt er tilrettelagt med udgangspunkt i lov om vagtvirksomhed. Boligministeriet har endvidere oplyst, at man er enig med spørgeren i, at det – såfremt Slots- og Ejendomsstyrelsens markedsgrundlag udvides til også at omfatte kommuner og amtskommuner m.v. – vil være naturligt at overveje at lade styrelsens vagtvirksomhed formelt blive omfattet af loven.

Justitsministeriet skal i den forbindelse bemærke, at ministeriet, dersom der bliver tale om at udnytte bemyndigelsesbestemmelsen i § 1, stk. 2, i lov om vagtvirksomhed, finder det rigtigst, at en udvidelse af lovens anvendelsesområde til at omfatte (visse) statslige myndigheder så vidt muligt sker ud fra mere generelle, sagligt begrundede kriterier fremfor, at der træffes bestemmelse om, at enkelte, nærmere

angivne statslige myndigheder skal være omfattet af loven.

Justitsministeriet vil derfor tage initiativ til en drøftelse med en række relevante ministerier med henblik på at afklare, i hvilket omfang der mere generelt er behov for at gøre brug af bemyndigelsesbestemmelsen i lovens § 1, stk. 2, samt efter hvilke retningslinier dette i givet fald bør ske.

Spm. nr. S 564

Til justitsministeren (20/11 96) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvem der konkret stod for henvendelsen til det østrigske politi om varslingsstiden i forbindelse med Salman Rushdies nylige besøg i Østrig samt give sin vurdering af, hvordan denne opgave blev udført?«

Svar (22/11 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

De oplysninger, som jeg har videregivet, om at varslingsstiden forud for Salman Rushdies besøg i Østrig i oktober 1996 var på 2 til 4 dage, bygger på informationer, der af Rigspolitichefen er indhentet telefonisk fra henholdsvis de britiske og de østrigske myndigheder.

Det er meget beklageligt, at oplysningerne – både fra de britiske og de østrigske myndigheder – efterfølgende har vist sig at være forkerte. Jeg kan imidlertid oplyse, at myndighederne i begge lande efterfølgende har bekræftet, at de har videregivet oplysningerne om et varsel på 2 til 4 dage.

Spm. nr. S 572

Til finansministeren (20/11 96) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, om bevillingen af de 3,5 mio. kr. til løskøb af to danske spioner i Polen i 1987 på noget tidspunkt har været godkendt af Finansudvalget?«